AESOPI FABVLAE (X)

122-ΚΗΠΩΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ

κηπωροῦ κύων εἰς φρέαρ ἔπεσεν. ὁ δὲ ἀνιμήσασθαι[1] αὐτὸν βουλόμενος ἐκεῖ κατέβη. ὁ δὲ κύων ἀπορησάμενος ὡς[2] προσῆλθεν αὐτῷ, οἰόμενος ὑπ' αὐτοῦ βαπτίζεσθαι, ἔδακεν αὐτόν. καὶ ὃς κακῶς διατεθεὶς[3] ἔφη· «ἀλλ' ἔγωγε ἄξια πέπονθα. τί[4] γὰρ σοῦ ἑαυτὸν κατακρημνίσαντος[5] τοῦ κινδύνου[6] σε ἀπαλλάξαι ἐπειρώμην»;

(ὁ λόγος εὔκαιρος ἔστι) πρὸς ἄνδρα ἀχάριστον καὶ τοὺς εὐεργέτας ἀδικοῦντα.

---

[1] **ἀνιμήσασθαι.** *Sacar del agua*
[2] **ὡς.** Temporal
[3] **διατεθεὶς.** Participio aoristo pasivo de **διατίθημι.** El adverbio anterior precisa al participio
[4] **τί.** *¿Por qué ...?*
[5] **σοῦ ἑαυτὸν κατακρημνίσαντος.** Genitivo absoluto
[6] **τοῦ κινδύνου.** Genitivo separativo, complemento “natural” de ἀπαλλάξαι